Nr. 32. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 9 sierpnia 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu
z dnia 26 lipca 1930 r.
o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc sierpień 1930 rok wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 175 z dnia 31. VII. 1930 r.)

Obwieszczenia urzędowe.

STAROSTWO KATOWICE d. 25. VII. 1930 r.
L. dz. G. 222/76.

OBWIESZCZENIE.

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dn. 17 lipca 1930 r. L. dz. P. II. 2784/1 zawiadamia, że w zagrodzie Michała Kojda w Wielkich Hajdukach, w zagrodzie Lepiarczyka w Rudzie, w zagrodzie Jerzego Hermana w Szarlocińcu przy ulicy Król.-Huckiej 12 zaraza pomoru świń wygasła, oraz że w Wielkich Piekarach pryszczyca wygasła.

Starosta
w. z.
(—) Richter.

URZĄD GMINY W PAWŁOWIE
(obok Bielszowic)
L. dz. 1846/30.

Przetarg publiczny
na budowę szkoły powszechnej w Pawłowie w surowym stanie.

Oferty na oryginalnych formularzach podpisane przez oferentów w opieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta na budowę szkoły powszechnej w Pawłowie" należy składać w Urzędzie Gminnym w Pawłowie obok Bielszowic do dnia 14 sierpnia b. r. do godziny 11-tej, poczem nastąpi otwarcie ofert.

Data wpływu ofert do dziennika podawczego będzie miarodajną do oceny, czy zostały wniesione w przepisanym terminie. Oferenci lub ich upełnomocnieni zastępcy mogą być przy otwarciu obecni. Przyjęcie ofert przy przetargu nie pociąga za sobą żadnych zobowiązań dla Urzędu Gminnego aż do chwili podpisania umowy.

Urząd Gminy zastrzega sobie prawo do wol-

nego wyboru oferenta względnie prawo unieważnienia przetargu w całości lub częściowo bez podania powodów.

Oferent, któremu przydzielono wykonanie budowy a który wzbrania się podpisać umowę w oznaczonym terminie, traci złożone wadjum na rzecz Urzędu Gminnego. Wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy należy złożyć w gotówce lub w papierach wartościowych do Kasy gminnej w Pawłowie przed złożeniem oferty.

Druki potrzebne do przetargu otrzymać można w Urzędzie Gminnym w Pawłowie za opłatą 6 zł. Rysunki będą wyłożone do wglądu w Urzędzie Gminnym w godzinach urzędowych.

Oferty wniesione po oznaczonym terminie nie będą rozpatrywane.

Pawłów, dnia 25 lipca 1930 r:

Naczelnik gminy:
(—) J. Wiechuła.

Komunikaty.

OKÓLNIKI MIN. SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Okólnik Nr. 70

z dnia 19 maja 1930 r.

(OB. 3955) w sprawie interpretacji przepisów o kosztach przeniesienia.

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy i Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Wskutek stwierdzonych wypadków niejednolitej interpretacji §§ 15 i 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) w odniesieniu do niżej wymienionych należności — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, opierając się na otrzymanych wyjaśnieniach Ministerstwa Skarbu, podaje do wiadomości i stosowania co następuje:

Do § 15. Postanowienia tego paragrafu nie przewidują możności przyznania ryczałtu nim określonego przy przesiedleniach w wymiarze wyższym niż pojedynczy, z czego wynika, że ryczałt omawiany należy się tylko funkcjonarjuszowi, nie przysługuję zaś ani rodzinie, ani też służącej.

Do § 19. Funkcjonarjuszowi, który przewiózł urządzenie domowe pociągiem towarowo-pośpiesznym, należy zwrócić koszty tego przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby poniósł przy użyciu pociągu towarowego. Do przewozu bowiem takich transportów, jak meble, które nie podlegają szybkiemu organicznemu rozkładowi, czy zepsuciu, służą normalne zwyczajne pociągi towarowe.

Okólnik Nr. 75

z dnia 26 maja 1930 r.

(AA. 1547/1) o zachowywaniu i dołączaniu do akt kopert od podań.

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z postanowieniem art. 40 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), które ustanawia dla obliczania terminów zasadę, iż „termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem nadano pismo w polskim urzędzie pocztowym lub telegraficznym", — zachodzi konieczność zachowywania i dołączania do akt kopert pism nadsyłanych przez osoby interesowane pocztą do władz i urzędów, aby w razie wątpliwości, czy obowiązujący osobę interesowaną termin ustawowy, bądź wyznaczony przez władzę — został zachowany, rozstrzygnąć tę wątpliwość na podstawie tych kopert, jako dowodów stwierdzających czas nadania na pocztę.

Konieczność a nawet obowiązek władzy, przechowywania tych kopert, jako dowodów, opiera się na następujących przesłankach, mianowicie:

1) zachowanie terminu decyduje o skuteczności prawnej dokonywanych przez stronę czynności, dlatego też ustalenie czasu nadania pisma na pocztę posiada istotne znaczenie w postępowaniu administracyjnem tak dla samej strony, jak i dla władzy, która w zależności od zachowania terminu lub niezachowania go jest obowiązaną podanie jako ważnie wniesione rozpatrzeć, bądź jako spóźnione odrzucić (art. 93 postępowania administracyjnego);

2) nie może wymagać, aby osoby interesowane celem zabezpieczenia sobie możliwości udowodnienia, iż termin zachowano, były zmuszone posługiwać się kosztowniejszym środkiem wysyłki, jak np. listami poleconemi i t p., skoro przechowana koperta listu zwykłego wobec odciśnięcia na niej stemple z datą nadania dostatecznie udowadnia kiedy pismo nadano;

3) ponieważ wreszcie wątpliwości co do zachowania terminu władza z reguły rozstrzyga tylko na podstawie akt sprawy znajdujących się w urzędzie, bez wzywania stron do przedstawienia dodatkowych dowodów, zwłaszcza, że obowiązek

stwierdzenia, kiedy pismo na pocztę nadano raczej ciąży na władzy powołanej do załatwienia sprawy, gdyż w myśl art. art. 86 i 97 postępowania administracyjnego ona to winna z urzędu badać, czy termin dokonania czynności został przez stronę zachowany.

Przechowywanie kopert i dołączanie ich do akt jest bezwzględnie konieczne we wszystkich wypadkach wnoszenie odwołań i próśb o wznowienie postępowania z uwagi na 14-dniowy (dwutygodniowy) termin (art. 83 i 96 ust. 1 post. admin.), jak również w wypadkach próśb o przywrócenie terminu z uwagi na zawiły termin 7 dniowy (art. 41 ust. 1 i 4 post. admin.). — Pozatem jednak wskazanem jest zachowywanie kopert także od innych pism, ponieważ poszczególne ustawy administracyjne materjalne przewidują terminy prekluzyjne dla dopełnienia przez osobę interesowaną różnych czynności w postępowaniu administracyjnem (np. art. 64 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym), a niezawsze w chwili nadejścia pisma da się ustalić, czy nie zajdzie potrzeba ustalenia daty nadania go na pocztę.

W każdym razie decydowanie o dopuszczalności zniszczenia koperty w konkretnym wypadku, o ile pochodzą one od osób interesowanych — nie może stanowić funkcji urzędników kancelarji, jako nie posiadających po temu dostatecznej znajomości przepisów prawa, lecz winno należeć do urzędnika referującego, który załatwiając sprawę ponosi odpowiedzialność za jej załatwienie wogóle, a więc za ewentualne niewłaściwe zniszczenie koperty.

Zechcą przeto p. p. Wojewodowie (p. Komisarz Rządu) wydać w myśl powyższego odpowiednie zarządzenia.

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr. 9, z dnia 31 maja 1930 r.)

DZIENNIK URZĘDOWY MIN. SKARBU

z 26 lutego Nr. 6, rok 1930.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 12 lutego 1930 r. L. D. I. 448/2/30 w sprawie zajęcia administracyjnego lub sądowego ograniczonego uposażenia służbowego w związku z postanowieniami art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Dyrekcji Ceł, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Inspektoratu Ceł w Gdańsku, Komisarjatu do Spraw Likwidacji Niemieckiej w Poznaniu.

W związku z wątpliwościami jakie nasunęło stosowanie postanowień art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej do funkcjonarjuszów państwowych, którym wskutek zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych uchwałą Komisji dyscyplinarnej ograniczono uposażenie służbowe, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Zgodnie z art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. uposażenie urzędników ulega zajęciu administracyjnemu tudzież zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu niewięcej, niż do wysokości jednej piątej części sumy uposażenia lub wynagrodzenia przypadającego do wypłaty. A zatem zajęcie administracyjne względnie sądowe skierować można do każdej sumy, przypadajacej do wypłaty funkcjonarjuszowi państwowemu, z tem jedynie zastrzeżeniem, że zajęta być może tylko jedna piąta jej część. Obojętnem jest natomiast dla kwestji dopuszczalności zajęcia, czy funkcjonarjusz państwowy otrzymuje pełne uposażenie, czy też ograniczone na zasadzie art. 58 ustawy o postępowaniu dyscyplinarnem z 17 lutego 1922 r.

To bowiem ograniczone uposażenie „przypada do wypłaty“, a więc stanowi podstawę do zarządzeń przewidzianych w art. 47 i 48 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr. 4 z dnia 15 marca 1930 r.)

ORZECZNICTWO.

Przedruki ze „Zbioru wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego“, rocznik VI rok 1928.

Nr. 1386.

Legitymacja tak do zgłoszenia jak i do wniesienia środka prawnego ze względu na interes publiczny na zasadzie §§ 82, 83 i 93 ust. 2 i § 95 ust. 1 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30 lipca 1883 służy przewodniczącemu sądu, który w kolegjum sądowem na ustnej rozprawie w danej sprawie faktycznie przewodniczył, a nie prezesowi danego sądu, jeśli tenże w danej rozprawie faktycznie nie brał udziału.

(Wyrok z 22 lutego 1928 l. rej. 3890/26).

Nr. 1389.

Od czasu wejścia w życie ustawy o monopolu spirytusowym z 31 lipca 1924 poz. 756 Dz. Ust. podstawą do obliczania wysokości określonych w art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z 11 sierpnia 1923 poz. 747 Dz. Ust. dodatków komunalnych do opłat patentowych od miejsc wyrobu i sprzedaży napojów alkoholowych stała się wysokość tych opłat, usta-

lona w art. 78 ustawy o monopolu spirytusowym i dołączonej do niego taryfie.

(Wyrok z 23 lutego 1928 l. rej. 2790/25).

(Przedruk z Dziennika Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 4 z dnia 15 marca 1930 r.

PISMA MIN. SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Pismo Nr. OB. 3933

z dnia 9 maja 1930 r.

o opłacie stemplowej od podania o wydanie kuponów od papierów wartościowych.

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu m. st. Warszawy i Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu oznajmia, że podanie o wydanie kuponów od papierów wartościowych, złożonych jako depozyt w kasie państwowej na zabezpieczenie należności Skarbu Państwa (należności mogącej wyniknąć z umowy, zawartej ze Skarbem Państwa, należności z tytułu podatku spożywczego, cła i t. d.), nie podlega opłacie stemplowej, a mianowicie na mocy art. 141 (punktu 13) ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr. 9, z dnia 31 maja 1630 r.)

NOWE KSIĄŻKI I CZASOPISMA.

B. Interesujące administrację spraw wewnętrznyh.

„Przewodnik Historyczno-Prawny" kwartalnik, Lwów.

Od r. 1925 ukazuje się czasopismo (kwartalnik) p. t. „Przewodnik Historyczno-Prawny", poświęcone historji prawa, pod redakcją prof. dr. Przemysława Dąbkowskiego. Czasopismo to zapełnia lukę jaka istniała w nauce polskiej, która dotychczas nie miała organu prasowego poświęconego specjalnie tej dziedzinie, i interesuje się w szczególności historją porównawczą praw słowiańskich. Liczne i nader przychylne recenzje naukowe o kwartalniku w czasopismach naukowych polskich i obcych, świadczą o jego wielkiej wartości.

Czasopismo to może zainteresować urzędy administracji spraw wewnętrznych.

Kwartalnik można abonować pod adresem administracji, Lwów ul. Mickiewicza L. 5 a. Przedpłata roczna wynosi zł. 25. Przedpłatę można wpłacać do P. K. O. na konto 154.504.

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr. 9, z dnia 31 maja 1930 r.

B. zabór niemiecki.

Przestępstwa ścigane w trybie oskarżenia prywatnego na obszarze b. zaboru niemieckiego (art. 12 § 2 przep. wprow. K. P. K. i § 414 U. P. K.).

Jakie przestępstwa ścigane są w trybie oskarżenia prywatnego na obszarze, na którym obowiązywała U. P. K. z 1877 r., wskazuje § 2 art. 12 przep. wprow. K. P. K. w ten sposób, że odsyła w tym względzie do § 414 U. P. K. z 1877 roku i uznaje za takie przestępstwa te, które są wymienione w ust. 1 i 2 powyższego przepisu. Wynika stąd, żn z chwilą wejścia w życie K. P. P. na podstawie § 2 art. 12 przep. wprow. w trybie oskarżenia prywatnego na obszarze, na którym obowiązywała U. P. K. z 1877 roku, ścigane są wszystkie przestępstwa wymienione w ustępie 1 pod liczbami 1—8 § 414 tej ustawy. Wyjątki od tej zasady stanowią jedynie przypadki zniewag z §§ 185—187, 189 K. K. z 1871 r., jeżeli znieważoną jest jedna z korporacyj politycznych, wymienionych w § 197 tego kodeksu oraz przypadki zniewag władz, urzędników państwowych, wojska lub oddziału wojskowego w zakresie przewidzianym w art. 5 i 11 ust. 2 rozp. Prez. Rzp. z 10. V. 1927, zmieniającego postanowienia ustaw karnych o rozpowszechnianiu nieprawdziwych wiadomości i o zniewagach (Dz. U. Nr. 1, poz, 2/28) (rozp. powyższe uchylono (p. Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 92), jeżeli ściganie z urzędu zarządzi Min. Sprawiedliwości (uchwała Całej Izby drugiej (art. 41 U. S. P.) z 17. I. 1930, II 4 K. 771/29).

(—) Dr. Ryszard Leżański
emer. sędzia Sądu Najwyższego.

(Przedruk z Gazety Administracji i Policji Państw. Nr. 13, z dnia 1 lipca 1930 r.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.